

Нѣ тѣ нѣмахъ нито мотыка нито лопата; сичко що-то имахъ у себѣ си, бѣше по единъ брадвѣ и по единъ остарѣ ножъ съ пушкала-та си. И тѣй като нѣмахъ друго таквось орѣдіе, издѣлвать по единъ колъ, кого-то подострять, и кое съ ножове-тѣ, кое съ брадвы-тѣ си, исконавать трапъ, дѣ погрѣбвать мъртво-то съ сичкѣ-тѣ си милость и окайване, това горко момиче и неговы-тѣ злочесты родители, които не знаяхъ дѣ ся намѣрва тѣхно-то чедо — живо или мъртво.

И тѣй наши-тѣ пѣтници, откакто изпълнихъ още единъ Християнскъ длъжность, потеглихъ пакъ камто горѣ-тѣ Чялъ-кавакъ.

XV.

Гора-та Чялъ-Кавакъ.

Мѣстоположеніе диво и пусто. Веригы отъ высокы планинскы върхове простирать ся отъ западъ къмъ истокъ, дѣ небосводъ не допущать да ся види; око то ся губи въ синевѣ-тѣ тънкѣ мъглѣ, що ся види да излазя изъ дълбокы-тѣ отдалечены долины и ся растила по пространны-тѣ из-